

Haláli közöny

Szabolcs is fél, persze. Az ásványvízben lebegő mikroműanyagoktól, melyek befurakodnak belső szerveibe. A hebrencs főnökétől, akinek mind egy szálíg kipotyogtak a kokain miatt első fogai. Attól, hogy a felesége méhe lakatlan marad. Az új építésű társasházban vásárolt közös lakás törlesztőrészeleteinek megugrásától. Vasárnapi ebédek alkalmával a hosszúra nyúló szótlanságtól.

Egypárszor megkörnyékezte a halál Szabolcsot, mégsem rémítette meg sohasem. Serdülőkorában az álmatag tekintetű szomszéd lány rábeszélte, ugorjanak le egymás kezét fogva a közeli viaduktról. Hosszasan ácsorogtak a mélység fölött, a Kisalföld felől érkező szélrohamok csaknem lesodorták őket, Szabolcs pedig mozdult volna már, de a hirtelen begyulladt kiscsaj rákiáltott az utolsó pillanatban.

A feltámadás áhítatát korán megízlelte. Gyakori vérzésekkel tarkított, komplikált terhességet követően hozta világra édesanyja egy vidéki szülőotthonban. Nem akart lélegezni az istennek sem. A lepcsés szájú baba azonban szilaj káromkodások közepette addig dögönyözte, míg ki nem csikarta tőle az első levegővételt.

Szabolcs merően nézi az étkezőasztalon éktelenkedő demizsont, melyet édesanyja töltött meg csodatévív lourdes-i vízzel még hajadonként. Kóstolta már. Poshadt ízű itóka, de garantáltan nem tartalmaz mikroműanyagot. Az anyuka akkor tukmálta rá, amikor megvitte neki a rossz hírt. Műthetetlen tüdődaganat. Jövő hónaptól gyötrelmes mellékhatásokkal járó kemoterápia. És mindezt olyan közönyös hangon közölte a jóasszonnyal, mintha nem is önmagáról beszélne.

Nem várta meg, hogy édesanyja kezét tördelve dorgálni kezdje, és különben is majd elepedt egy szál cigarettáért. Engedélyt sem kérve fellépdelt hát a falétrán a dohszagot árasztó padlásra. A cseréptető résein át rézsútosan betörő napsugarak jótékonyan felszabdalták számára a sötét padlásteret. Szabolcs tudta: az öbesterdohány füstjével néptelenné tudná tenni az egyik épületfához tapadt darázfészket. És ki tudja, mióta porosodott már odafent az az egérrágtá százpengős bankjegy, amelyen lyukat égetett egyszer a hamvadó csikkel?

Szabolcs azt latolgatja, mi lenne, ha a Szűz Mária által fakasztott forrásvizet szódásszifonba töltené. A gyöngyöző buborékok elnyomják a kellemetlen mellékízt. Akár cserszegi fűszeressel is keverhetné a szénsavat. Ízlelgeti a szót: lourdes-i fröccs. Márkanév lehetne, melyre iparág épül társadalmi felelősségvállalással. Szabolcs máris idült alkoholistákat lát tolongani a damaszkuszi úton.

Gimnazista korában a tanórák közti szüneteket cigarettázással töltötte az illemhelyen. Felnőttként anyja padlására bújik el bagózni. Nyilvánvaló a folytonosság életeinek két korszaka között. Ahogyan akkoriban, most is hiába riogatják a korai halállal. Szabolcs egy különös esemény apropóján alkotott fogalmat először az elmúlásról. Lakótelepi gyerek volt, aki a nyolcadik emeleten folyton házi kedvencet tartott szülei engedélyével. Ha elpusztult egy kisállat, a tömbház mellett elterülő, befüvesített talajba hantolták el. Számos tengerimalac, hörcsög, törpenyúl végezte így. A jövő archeológusai nyilván rágcsálótemetőnek nevezték volna el azt a földdarabot, egy-

szer azonban munkagépek jelentek meg a környéken, s felforgatták a talajt mindennütt. Szabi a munkaterület szélén ácsorgott, és vigasztalhatatlanul zokogott, mialatt a kiforduló rögök közt egymás után felbukkantak kis barátainak csontjai.

Felnőttkorára elfelejtett sírni. Sorkatonaként látta meghalni egyik bajtársát élettel összeegyeztethetetlen baleseti sérülések miatt, de Szabolcs képtelen volt akár egyetlen könnycseppet kipréselni magából. Apja gyászszertartásán is szárazak maradtak szemei. A feszültség más módon robbant ki belőle. Ivaréretté válása óta megszállottan üzekedett. Biliárdasztalon, patak partján, kölcsönzobákban. Házassága is kalandnak indult. Honnan tudta volna ő, hogy az a szoláriumbarna, olcsó parfümtől illatozó menyecske, aki egész este kellette magát neki, valójában szakvizsgázott bőrgyógyász? Szikrázott a félhomályban Szabolcs műszálas pulóvere, amint levetette magáról, Aranka pedig azonmód átkarolta. Belemélyesztette műkörmeit a férfi hátába, ujjbegye azonban valami rendelleneset tapintott. Zseblámpa fényénél vizsgálta meg az elburjánzott anyajegyet, és rögvest berendelte újdonsült lovagját a helyi SZTK-ba. Szabolcs pedig, bár joggal állt aszfaltbetyár hírében, háláját azzal róttá le, hogy oltár elé vezette élete megmentőjét.

Szabolcs nem fél a haláltól, de nem is remél tőle mennyországot vagy nirvánát. Holott hegyeket mozgató hit kellene ahhoz, hogy felesége kedvéért megint meggyógyuljon. Cigaretázástól megsárgult ujjai önkéntelenül fonódnak a vesszőfonattal borított demizson nyakára. Ezt a lötyyöt bizony senki sem az ízéért kortyolja.

